una mà de contes

Era garieta ròia

Còc-còc! Còc-còc! Era garieta ròia cante e bare.
Còc-còc! Còc-còc! Era garieta ròia ara viu erosa e contenta.

Praubeta, ja s'ac merite. Especiaument dempús der espant qu'auec hè uns dies. Ebé! un shinhau mès e non ac explique.
Era garieta ròia ei ua garieta joeneta, teca, camacuerta e leugereta. Viu en ua granja des entorns dera ciutat e passe eth dia en tot picotejar per tèrra e cantar Còc-còc Còc-còc.

Era garieta ròia a un plomatge qu'ei era enveja de totes es garies. E a ua cresta e ues gautes d'aquerò mès vermelhes. E uns uelhs redoni coma plats damb es quaus localize es vèrmes d'ua ora luenh. E ues ales fòrça gròsses damb es quaus non se lhèue un pam de tèrra.

Mès un dia, en tant qu'ère plan concentrada en tot cercar granets de milhòc, era garieta ròia non se'n cuedèc de que pes entorns dera granja s'i passejaue eth lop herotge. Eth terror des garies!

> -Mmmmm! Quina hame qu'è! Guarda quina ora ei e encara sò en dejun -se didie eth lop en tot daurir era boca e en tot hèr nhacades ar aire- a veir s'en aguesta granja pogui caçar ua bona garia que m'aumplisque eth horat qu'è en vrente.

Eth lop herotge ère decidit a minjar-se ua garia. E aguest ei er espant qu'auec: Era garieta ròia

Eth lop herotge entrèc ena granja sense hèr tapatge, en tot caminar de puntetes enquia amagar-se ath darrèr d'un arbe.

> -Mmmmm! Flairi carn fresca! -didec eth lop des deth sòn magatalh.

E ben lèu, eth lop descurbic era garieta ròia, que passejaue tranquillament sense encuedar-se deth perilh que la menaçaue.

> -Guarda quina garia tan ròia e tan polida a d'èster plan bona damb samfaina! -pensaue eth lop en tant que demoraue eth mielhor moment entà suspréner ara garia.

Mès vaquí que, pit! pit!, ua torda/ ua mèrla curiosa contemplaue era scèna des des branques mès nautes der arbe. E conscienta deth risc que corrie era prauba garieta ròia, era torda decidic ajudar-la a escapar deth perilh.
Reòsca! Dilhèu hège tard, era torda. Perque eth lop herotge gahèc era garieta ròia peth còth e... catacrac! Era garia ja ère laguens deth sac.

E entad esvitar que se podesse escapar, eth lop estaquèc eth sac ben estacat damb un nut doble e un laç.

> - Pit, pit, pit... È de sauvar era garieta ròia o era praubeta acabarà en vrente deth lop -exclamèc era torda tot inquiet- è ua idèa!

Era torda baishèc der arbe, se placèc a ua distància prudenciau deth lop, non siguesse eth cas que

lo cuelhesse, e alavetz comencèc era pantomima en tot hèr veir que non podie volar perque auie ua ala trincada.

-Guarda que n'ei, de comediant, aguesta torda!

Er enganh foncionèc e era fèra queiguec ena trapa de quate pautes.

Mentretant, era garieta ròia gessec deth sac, Còc-còc Còc-còc, e, ben de prèssa, metec ua bona pèira en sòn lòc.
Era garieta ròia estaquèc eth sac de nau, damb era intencion de deishà'c tot igual, e en tot virar coa, se n'anèc anin-anan de cap tath sòn aimat garièr.

Quan era torda vedec qu'era sua amiga era garia ja ère liura, hec un sautet, pit-pit, e se metec a volar en tot trufar-se deth lop.

-Maudita torda -sermonegèc eth lop fòrça encolerit- m'as hèt a pèrder eth temps! vòla, vòla, que ja t'enchamparè.

Resignat, eth lop hec miei torn, se carguèc eth sac ena esquia e hec camin tara sua tuta dispausat a minjar-se era garia.

-Se voi codinar era garia, aurè de besonh un shinhau de lenha entà hèr un bon huec -pensèc eth lop en votz nauta.

Eth lop recuelhec quauques branques seques e les anèc metent en cercle.

Dempús, eth lop i metec era sua coquèla preferida e, ara seguida, aluguèc eth huec entà pr'amor qu'era causa anèsse hènt eth bruch.

-Mmmmm! Quina flaireta que hè! -se lecaue eth lop- dilhèu a arribat eth moment de lançar era garia ena ola.

Pòc se podie imaginar eth lop que, laguens deth sac, non i auie arren entà minjar. Perque quan eth lop vuedec eth sac ena coquèla, catacrac! Non gessec cap era garieta ròia senon ua peirassa que patachaf! Ac taquèc tot.

Era grana esquitada cuelhec ath lop per suspresa. Non s'ac demoraue pas, açò. E, com que era aigua borie, quedèc tot escaudat e mès vermelh qu'un peberòt escaudat.

-Ai, ai, ai. Coma pique! cridaue eth lop- Quauquarrés a crèma entà guarir-me es cremades?

E atau siguec coma aquera torda comedianta e curiosa, sauvèc era garieta ròia d'acabar damb samfaina! en vrente deth lop! Pit-pit!

Guidon: J.M. Hernández Ripoll

- ccrtv interactiva
- 3 TELEVISIÓ DE CATALUNYA
- Amb el suport de Generalitat de Catalunya Departament d'Educació

© CCRTV Interactiva, S.A. | Televisió de Catalunya, S.A.